

З_1716/14.06.2010 г.

ЗДДС, чл. 70, ал. 1, т. 3;
ППЗДДС, чл. 62, ал. 1 и 2;
ЗКПО, чл. 204, т. 1;
ЗКПО, чл. 10, ал. 2

Относно: прилагането на чл. 204, т. 1 от ЗКПО и чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 62, ал. 1 и 2 от ППЗДДС

Според изложеното в запитването дружество организира конференции и семинари с участието на клиенти, на които презентира (представя и популяризира) стоките - строителни материали на немска фирма. Във връзка с това е издадена фактура от организатора на конференцията, в която е записано „Провеждане на конференция (семинар) за представяне на строителни материали”. В стойността на посоченото мероприятие са включени - нощувки за участие в конференцията (семинара); обяди и вечери; наем зала; използване на аудио и видео техника в залите; кафе паузи и т.н. Общата сума от тези услуги е посочена във фактурата на организатора. Също така, във връзка с популяризиране на стоките на фирмата, са организирани пътувания на клиенти и посещения на панаири и изложби в Германия, където се представят продуктите на немската фирма, с която търгуват. В тази връзка са извършени разходи за самолетни билети и други разходи за клиентите относно престоя им по повод посещенията на панаири и изложби.

При така изложената фактическа обстановка са поставени следните въпроси:

1. Как се третира разходите по издадената от организатора фактура по ЗКПО като представителни или като разходи за реклама? Как се третира разходите за клиентите за посещения на панаири и изложби в Германия ?

2. Има ли дружеството право на приспадане на данъчен кредит по издадената фактура за провеждане на конференция?

При така изложената фактическа обстановка и с оглед разпоредбите на ЗКПО (обн. ДВ, бр.105 от 2006 г., посл. изм. ДВ, бр. 95 от 01.12.2009 г.), ЗДДС (обн. ДВ, бр.63 от 4 август 2006 г., посл. изм. ДВ, бр.95 от 01.12.2009 г.) и Правилника за приложението му (ППЗДДС, обн. ДВ, бр. 76 от 15.09.2006 г., посл. изм. ДВ, бр. 6 от 22.01.2010 г.) изразяваме следното **принципно** становище:

1. Данъчно третиране по ЗДДС

По смисъла на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави, начисления данък при внос на стоки и изискуемия от него данък като платец по глава осма.

В чл. 70 от ЗДДС са посочени ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит.

Съгласно чл. 70, ал. 1, т. 3 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели. Представителни или развлекателни цели по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 3 от закона са посрещане, престой и изпращане на гости и делегации, нощувки, консумация на храна и напитки, организиране на делови срещи, тържества, развлекателни мероприятия; екскурзии /чл. 62, ал. 1 от ППЗДДС/. Тази разпоредба не се прилага по отношение на организиране на симпозиуми, конгреси, конференции и други подобни мероприятия, които са пряко свързани с представяне или

тестване на предлаганите от лицето стоки или услуги в рамките на независимата му икономическа дейност (ал. 2 на същия член).

За да се приложи визираното изключение на чл. 62, ал. 2 от ППЗДДС следва да разполагат със съответните доказателства, относими към посочените в нормата условия. Следователно в тежест на дружеството е да представи доказателства, удостоверяващи, че организираните от същото конференции са пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите стоки в рамките на независимата му икономическа дейност.

2. Данъчно третиране по ЗКПО

Съгласно чл. 204, т. 1 от ЗКПО с данък върху разходите се облагат документално обосноващите представителни разходи, свързани с дейността.

ЗКПО не съдържа дефиниция на понятието „представителни разходи“. За целите на корпоративното облагане би следвало да се ползва определението за представителни цели, дадено в чл. 62 от ППЗДДС. Тази разпоредба по смисъла си до голяма степен е сходна с понятието „разходи за реклама“ за целите на ЗКПО. "Разходи за реклама" са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице, в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност (§1, т. 33 от ДР на ЗКПО).

Видно от дадената дефиниция в § 1, т. 33 от ДР на ЗКПО в приложното поле на определението за разходи за реклама попадат само тези разходи, за които са изпълнени следните условия:

- те да са пряко свързани със стопанската дейност на фирмата и
- да са свързани с популяризиране на стоките и услугите, които фирмата предлага.

В случай, че за направените разходи от дружеството за организиране на конференции, семинари, както и посещенията на панаири и изложби на клиенти не са изпълнени **кумулятивно** горепосочените условия, те ще се третират като представителни разходи.

Въпросът дали направените разходи в случая е възможно да се квалифицират като разходи за реклама или представителни разходи следва да се преценява и с оглед дейността на лицата, спрямо които те се извършват. В тази връзка, за да бъдат признати разходи за реклама, е необходимо стопанската дейност на лицата, които участват в организираните конференции, семинари и посещенията на панаири и изложби да е свързана с предлаганите от тях стоки и услуги (в случая със строителството). Тези обстоятелства се доказват както с издаваните първични и вторични счетоводни документи, така и с частните документи, съставените между страните.

С оглед изложеното до тук, ако разходите във връзка с конференциите и семинарите, посещенията на панаири и изложби в Германия са пряко свързани с представяне или тестване на предлаганите от дружеството стоки или услуги и поканените гости са потенциални клиенти на дружеството, то направените разходи могат да се отнесат като разходи за реклама. В останалите случаи същите са с характер на представителни разходи, свързани с дейността на дружеството - организатор и подлежат на облагане по реда на част четвърта от ЗКПО. Необходимо е да се има предвид, че за установяването на условията в закона следва да разполагат със съответните доказателства, квалифициращи разходите като такива за реклама или за представителни мероприятия.

Освен изложеното следва да се отбележи, че в ЗКПО се съдържат специални разпоредби, които определят признаването на счетоводните разходи за данъчни цели. Документалната обосновааност на осчетоводените разходи се преценява съгласно изискванията на чл. 10 от посочения закон. Алинея 1 на чл. 10 от ЗКПО определя, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обосноваан чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, отразяващ вярно стопанската операция.

В разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от ЗКПО и чл. 7, ал. 3 от ЗСч се допуска, че счетоводен разход се признава за данъчни цели и е налице документална обоснованост, и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по ЗСч при условие, че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

Видно от посочените нормативни основания за дружеството е от значение да са изпълнени условията, посочени от ЗКПО и ЗСч, относно наличието на първичен счетоводен документ, който да съдържа задължителните реквизити, предвидени в чл. 7 от ЗСч и **същевременно документите да отразяват вярно извършената стопанска операция.**